I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Ahmadiyas framtid

"När ett av Guds sändebud kommer och grundar en församling (Djama'at), är det vanligen de fattiga som först ansluter sig. Men församlingen förblir inte fattig för all framtid. Den börjar blomstra och till slut ansluter sig även konungar till dess led. Den rotar sig på ett ställe och sprids sedan över hela det område, för vilket detta sändebud var avsett.

Ingen skall därför tro att vår djama'at är fattig och alltid kommer att vara fattig. Den kommer att växa med stormsteg. Även om de mäktigaste länder slår sig samman och försöker stoppa den, kommer de inte att lyckas. Det kommer en dag när denna församling kommer att besegra alla andra grupper och rörelser i den tävlingen.

I uppenbarelser har den Utlovade Messias (frid vare med honom) blivit lovad att hans "efterföljare kommer att segra över dem som förnekar honom ända till Domens Dag," och att: "antalet människor utanför hans led kommer att fortsätta minska; medan även konungar så småningom kommer att ansluta sig till hans församling".

Islams Ahmadiya Djama'at kommer således inte att förbli lika liten och intetsägande som den kan tyckas idag, utan den kommer att öka till antal och inflytande och kommer att börja gå om andra församlingar. Den kommer inte att fortsätta vara svag utan bli stark och framgångsrik. En av den Utlovade Messias (frid vare med honom) uppenbarelser säger:

"Konungar kommer att söka välsignelser genom att vidröra dina kläder".

Det värde stora händelser och goda gärningar har, beror på den tid som valts för dem. Något som görs vid en viss tid får ett fantastiskt mottagande. Vid en annan tid skulle samma sak inte alls ha fått ett lika fantastiskt resultat.

De som var först när det gällde att tro på den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom) är än idag världens andliga ledare. De som kom till tro först när islam blivit mäktig i världen, får knappast någon berömmelse eller ära alls.

Därför kommer de, som ansluter sig till Ahmadiyaförsamlingen nu när den anses vara svag och obetydlig, att nå samma ära som de första troende. De kommer att erhålla särskilda belöningar och välsignelser. En lång tid har redan förflutit, men dörren till heder och ära är fortfarande öppen; att uppnå Guds närhet är fortfarande lätt. Därför bjuder jag dig, käre läsare, att betänka hur dyrbart ditt tillfälle är!

Det är upp till dig att, som alla troende, säga:

Vår Herre, vi har hört en Utropare som kallar (oss) till tro (och som säger:) Tro ni på er Herre, och vi har trott. Vår Herre förlåt oss därför våra synder...(4:194)

Det är nu upp till dig att säga: "Var hälsad!" till honom som kallar dig i Guds namn. Det är upp till dig att bli ett av Guds käraste barn".

Livet här är begränsat. Ingen vet hur länge någon av oss kommer att leva: Förr eller senare måste alla vara redo att stå inför Gud Allsmäktig. Inget kommer då att vara till hjälp, utom en sann tro och goda gärningar.

Vi går alla, både rika och fattiga, tomhänta härifrån. Varken rik eller fattig tar något med sig när de lämnar detta livet och träder in i evigheten. Vi medför endast vår tro och våra goda gärningar.

Tro därför på Guds sändebud, på det att Gud måtte ge dig frid!

Hör Islams kallelse, på det att du måtte bli antagen av Gud!

Den plikt som var min är utförd. Jag gav dig budskapet. Det är nu upp till dig att antaga eller ej. Jag hoppas och förväntar mig att du åtminstone går igenom detta budskap med noggrannhet, och att du, om du finner det rätt och sant, inte kommer att kunna låta bli att tro. Måtte Gud göra så att det blir så!

Och våra sista ord är:

"All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre".

(Ur: Invitation to Ahmadiyat, sid. 320, 321 och 323, en bok skriven av den andre kalifen, Hans Helighet Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad).